

Ο Εαυτός και η Απουσία του Χρόνου

(Επιφυλλίδα – Οπισθόφυλλο)

Ο Εαυτός και η Απουσία του Χρόνου

Δεν είναι καθόλου συνηθισμένο να γίνονται συζητήσεις και αναφορές για την Απουσία του Χρόνου· ακόμη και όταν υπάρχουν, θεωρούνται ασαφείς, μεταφυσικού, θεολογικού ή φιλοσοφικού προσανατολισμού.

Αν κάποιος ισχυριστεί ότι η Απουσία του Χρόνου είναι μια εντελώς φυσιολογική υπόθεση η κατανόηση της οποίας φέρνει τεράστια πρακτικά αποτελέσματα, δεν πρόκειται να γίνει πιστευτός.

Αν επιμένει πως η Απουσία του Χρόνου είναι και ήταν πάντοτε μια κατάσταση ενωμένη με τον Χρόνο, τότε και πάλι οι περισσότεροι θα θεωρήσουν αυτό τον ισχυρισμό περίεργο, αβάσιμο και χωρίς κανένα απολύτως πρακτικό αποτέλεσμα, δίχως καμία ουσία.

Τέλος, αν κάποιος επιμένει να υποστηρίζει ότι η Απουσία του Χρόνου είναι η βάση για τη Δημιουργία με Προοπτική και πως η συγκεκριμένη θεώρηση ισχύει παντού, για κάθε είδος δημιουργίας, είτε αφορά τον άνθρωπο, είτε συμβαίνει στη φύση και το σύμπαν, τότε θα θεωρηθεί από την πλειοψηφία μεγάλος παραμυθάς ή παράφρων.

Όλοι, όμως, οι παραπάνω ισχυρισμοί είναι απολύτως αληθείς και ο καθένας μπορεί να διαπιστώσει την αλήθεια τους όχι απλώς διαβάζοντας αυτό το βιβλίο αλλά παρατηρώντας τη ζωή του, τις ζωές των άλλων γύρω του καθώς και ό,τι έχει να κάνει με τη Δημιουργία και την Προοπτική σε αυτή.

Περιεχόμενα

Πρόλογος	4
ΠΡΩΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ.....	6
Εισαγωγή.....	6
Η αντίληψη της Απουσίας του Χρόνου μέσα από τις θετικές επιστήμες.....	10
Η Ενωμένη κατανόηση της Επίδρασης των Αρχών.....	13
Η αντίληψη της Απουσίας του Χρόνου από τον Εαυτό.....	19
Η Νοητική Διεργασία και η Απουσία του Χρόνου	23
Η αντίληψη της Απουσίας του Χρόνου στο Κοινωνικό Πεδίο	29
Για την Ένωση των Αρχών του Κοινωνικού Πεδίου με τις Αρχές των Θετικών Επιστημών.....	32
Οι λέξεις-έννοιες και η σχέση τους με την Απουσία του Χρόνου.....	36
Καθορισμός και Παρουσίαση των Αρχών στο Κοινωνικό Πεδίο	40
Η Ένωση των πληροφοριών στο Κοινωνικό Πεδίο και Γενικά.....	43
ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ.	46
Εισαγωγή.....	46
Χρόνος και Φύση	46
Χρόνος και Εαυτός	47
Ο Εαυτός και το Συναίσθημα	49
Ο Εαυτός σήμερα και οι προϋποθέσεις εξέλιξής του	51
ΤΡΙΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: Η ΈΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ.	55
Εισαγωγή.....	55
Η ροή της πληροφορίας από την Απουσία του Χρόνου προς το Χρόνο	57
Ο Εαυτός η Επιθυμία και η Έκβαση	63
Η αντίληψη του Ουσιαστικού από τον Εαυτό.....	65
Η Ηρεμία και η σχέση της με την αντίληψη του καινούριου και ουσιαστικού.....	68
Η Αναγνώριση, η Αποδοχή και η σχέση τους με την Απουσία του Χρόνου	69
Εξάρτηση, Απεξάρτηση, Ελευθερία και Απουσία Χρόνου	70
Η σχέση της Απουσίας του Χρόνου με την Αποτελεσματική Επικοινωνία.....	71
Οι Στόχοι και η Δράση ως αποτέλεσμα Ένωσης της Απουσίας του Χρόνου με το Χρόνο	73
Επίλογος	76
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι : ΧΑΡΤΗΣ ΑΡΧΩΝ, ΑΞΙΩΝ και ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ	78

Πρόλογος .

Πέρα από τις δυνατότητες αντίληψης του κόσμου μέσω των αισθήσεων υπάρχει ένας κόσμος χωρίς όρια, τον οποίο ανακαλύπτουμε διαρκώς, δίχως οι αισθήσεις να είναι η αιτία για κάτι τέτοιο.

Η σχέση του Εαυτού με την Απουσία του Χρόνου είναι άρρηκτη. Ο Εαυτός και γενικά η ύπαρξη σε οποιαδήποτε μορφή είναι αποτέλεσμα της Απουσίας του Χρόνου, η οποία γίνεται αντιληπτή στον άνθρωπο ως πληροφορία σταθερή και αμετάβλητη. Αυτή, η μη επηρεαζόμενη από τον Χρόνο πληροφορία, ορίζει τις μεταβολές της ύλης και της ενέργειας μέσα σε ό,τι αντιλαμβανόμαστε ως χρόνο και χώρο. Η ύλη και η ενέργεια, ο χρόνος και ο χώρος δεν έχουν καμία απολύτως δυνατότητα να επιδράσουν στο Άχρονο, σε αυτή τη σταθερή και αμετάβλητη πληροφορία την οποία συνήθως στις θετικές επιστήμες αποκαλούμε *Αρχές*.

Οτιδήποτε υπάρχει, είτε αυτό είναι αντιληπτό από τον άνθρωπο είτε όχι, είναι δημιούργημα της Απουσίας του Χρόνου. Η γέννηση και η εξέλιξή του βασίζονται στο σταθερό και αμετάβλητο, το ανεπηρέαστο από τον χρόνο. Αυτό συμβαίνει από τότε που πρωτοεμφανίστηκε η ύλη και η ενέργεια με τη μορφή των φωτονίων -πριν περίπου δεκατέσσερα δισεκατομμύρια χρόνια- συμβαίνει σήμερα και θα συμβαίνει όσο υπάρχει ύλη και ενέργεια. Οι μεταβολές λαμβάνουν χώρα -εμείς τις αντιλαμβανόμαστε ως γεγονότα- και κάθε μία καθορίζεται ως προοπτική από τις Αρχές, το Άχρονο, τη σταθερή και αμετάβλητη πληροφορία. Η γέννηση και η εξέλιξη του υπαρκτού βασίζεται σε Αρχές. Επομένως, η κατανόηση των Αρχών και του τρόπου με τον οποίο επιδρούν στην ύλη και στην ενέργεια σημαίνει κατανόηση του τρόπου πρόκλησης και εξέλιξης των γεγονότων με σταθερότητα και προοπτική. Το Άχρονο καθορίζει τις μεταβολές ως προοπτική, ως βάση και για αυτό τον λόγο αποτελεί, σε κάθε περίπτωση, το ξεκίνημα και την πυξίδα που ορίζουν τον δρόμο για την κατανόηση, την πρόκληση και την εξέλιξη των γεγονότων με σταθερότητα, αξιοπιστία και βιωσιμότητα.

Οι παραπάνω θεωρήσεις ίσως μοιάζουν αόριστες, φιλοσοφικές, χωρίς πρακτική αξία. Εντούτοις, υπάρχει και αποκαλύπτεται, όπως θα διαπιστώσουμε, μια απίστευτη ωφέλεια από την κατανόηση της Απουσίας του Χρόνου (Αρχών) και της σχέσης της με τον Εαυτό καθώς και γενικότερα με τη δημιουργία σε κάθε περιοχή (γεγονότα-μεταβολές-καταστάσεις). Η εν λόγω ωφέλεια έχει σχέση τόσο με την καθημερινή μας ζωή όσο και με τη νοητική μας εξέλιξη. Καθώς ο Εαυτός (Ταυτότητα-Εγώ-Προσωπικότητα) κατανοεί τη σχέση του με την Απουσία του Χρόνου (Αρχές), έχει τη δυνατότητα να διευρύνει σε απίστευτο βαθμό την αντιληπτική του ικανότητα. Η Νοητική εξέλιξη του Εαυτού είναι αποτέλεσμα αντίληψης της Απουσίας του Χρόνου και της σχέσης της με τον Χρόνο (μεταβολή).

Για τη ανακάλυψη του κόσμου και του Εαυτού, για τον διαρκή προσδιορισμό της σχέσης του Εαυτού με τους άλλους και με το περιβάλλον γενικότερα βασιζόμαστε εντέλει, χωρίς να το έχουμε συνειδητοποιήσει, στην Απουσία του Χρόνου. Σε κάθε περίπτωση το σταθερό και αμετάβλητο στον χρόνο (Απουσία Χρόνου) μας καθοδηγεί στην ανακάλυψη του καινούριου και ουσιαστικού.

Διαπιστώνουμε -κυρίως όσοι ασχολούνται με τις θετικές επιστήμες- ότι οι Αρχές, η αμετάβλητη στον χρόνο πληροφορία, έχει σχέση με την κατανόηση των γεγονότων στη φύση και το σύμπαν. Από την άλλη, όσοι ασχολούνται με τη Φιλοσοφία, την Κοινωνιολογία και τις θρησκείες θεωρούν τις Αρχές ως Ηθική. Επιχειρούν να ανακαλύψουν την προοπτική στις σχέσεις των ανθρώπων μέσω της Ηθικής, την οποία βιώνουμε ως εντολές, ως πρέπει ή δεν πρέπει. Μια τέτοια αντίληψη περιορίζει σε πολύ μεγάλο βαθμό την κατανόηση και, άρα, την επίδραση των Αρχών στην καθημερινή μας ζωή. Εντέλει οι Αρχές, καθώς θα διαπιστώσουμε στη συνέχεια, είναι κοινές για οποιοδήποτε γνωστικό πεδίο, για κάθε δραστηριότητα, είτε αυτή αφορά τη φύση και το σύμπαν, είτε τον άνθρωπο και τη σχέση του με άλλους ανθρώπους αλλά και με τη φύση. Παρότι οι Αρχές είναι κοινές παντού φέρνοντας τα ίδια αποτελέσματα, εμείς τις αποκαλούμε με διαφορετικά ονόματα. Υπάρχουν άλλες ονομασίες στο κοινωνικό γνωστικό πεδίο και διαφορετικές στις θετικές επιστήμες, στις οποίες τις διατυπώνουμε με τα

ονόματα εκείνων που τις ανακάλυψαν (π.χ. Αρχή της Απροσδιοριστίας του Heisenberg ή Αρχές-Νόμοι του Νεύτωνα για τη Βαρύτητα και την Έλξη), με το τι προκαλούν ως επίδραση καθώς και με σύμβολα και μαθηματικούς τύπους.

Υπάρχει μία ροή πληροφορίας που αποκαλύπτει την νέα -μέχρι πριν άγνωστη- αξιόπιστη και ουσιαστική πληροφορία, η οποία ξεκινά πάντα από την αντίληψη του σταθερού και αμετάβλητου ως πληροφορία. Η αντίληψη της επίδρασης των Αρχών, για παράδειγμα της Αρχής της Βαρύτητας και της Έλξης -καθώς και του συνδυασμού πληροφοριών που προκύπτουν από την αντίληψη διαφόρων Αρχών- ενυπάρχει σε όλους, σε μικρό ή μεγάλο βαθμό. Στην πράξη όλοι μας αντιλαμβανόμαστε τις επιδράσεις διαφόρων Αρχών ανεξάρτητα από το αν μπορούμε να τις περιγράψουμε και να παρουσιάσουμε λεπτομέρειες για τη δράση τους. Οι διαφορές, όμως, αντίληψης είναι τεράστιες από άνθρωπο σε άνθρωπο. Αυτές οι τεράστιες διαφορές αντιληπτικής ικανότητας είναι δυνατό να μειωθούν σε πολύ μεγάλο βαθμό, όταν και όσο ο καθένας μπορεί να συνειδητοποιεί την αξία της κατανόησης των Αρχών στη ζωή. Αναπτύσσεται ουσιαστικά ένα ανεξάντλητο πεδίο κατανόησης των Αρχών στην καθημερινή μας ζωή. Καθώς θα αντιλαμβανόμαστε πώς μέσα από την κατανόηση του σταθερού και αμετάβλητου ως πληροφορία προκύπτει η νέα άγνωστη, αξιόπιστη και ουσιαστική πληροφορία -η οποία προσδίδει ουσία και προοπτική στη δράση- τα πράγματα θα αλλάζουν θεαματικά. Στον βαθμό που θα κατανοούμε στην καθημερινότητά μας τις αιτίες που εμποδίζουν την κατανόηση των Αρχών και ως επακόλουθο την αντίληψη της νέας, άγνωστης, αξιόπιστης και ουσιαστικής πληροφορίας, ένας καινούριος κόσμος θα φανερώνεται. Τότε το άγνωστο, αξιόπιστο και ουσιαστικό θα προκύπτουν διαρκώς καθοδηγώντας μας για την υπέρβαση των προβλημάτων και τη διαχείριση των διαφόρων καταστάσεων στη ζωή μας. Η επανάληψη και η ρουτίνα θα μειώνονται, οι συναισθηματικές διακυμάνσεις θα υποχωρούν σε ένταση και συχνότητα και στη θέση τους θα εμφανίζεται η ηρεμία, η διαύγεια του νου και η προοπτική στη δράση.

Αύγουστος 2013

Συμεών Σ.